

Časopis krajské rodiny v New Yorku

ZVON

Březen 3 / 2008

*Pro své slavné, svaté rány at' nás chrání
a zachrání Kristus Pán ukřižovaný.*

*At' slavné Kristovo vzkříšení
naši tmu ve světlo promění.*

(z liturgie Bílé Soboty)

Bohoslužby Velikonoce 2008:

- Zelený čtvrtek 20. března 7.30 PM (horní kostel-společná)
 - Velký pátek 21. března 7.30 PM (dolní kaple)
 - Bílá sobota 22. března 7.30 PM (dolní kaple)
- Neděle Zmrtvýchvstání Páně 23. března 10.30 AM (dolní kaple)

Novinky ze života církve u nás a ve světě

Biskupové USA vydali prohlášení, kritizující imigrační politiku USA

Biskupové USA vydali prohlášení, ve kterém kritizují přístup americké vlády k imigrantům. Současná migrační politika podle nich nechrání práva pracovníků, přestože tito svou prací a odváděním daní podporují ekonomiku země.

Rozhodnutí nepovolovat nelegálním imigrantům srážky z daní ukazuje na nespravedlnost imigračního systému, tvrdí v prohlášení biskup John Wester, předseda Rady pro migraci při Konferenci biskupů USA. Prohlášení bylo zveřejněno poté, co obě komory Kongresu odhlasovaly zákon znemožňující nelegálním imigrantům čerpat daňové úlevy.

Tito lidé odvádějí daň a podporují tak ekonomiku, ale vláda se na jednu stranu snaží tyto pracovníky vyhostit, na druhou stranu si ponechává daně, které odvedou do systému, upozorňuje na pokrytectví americké vlády biskup Wester a vyzývá ke komplexní reformě migračního systému.

(zdroj: www.christnet.cz)

Novinky z vlasti a ze světa

Dohoda podepsána, konec víz do USA se blíží

Ministr vnitra Ivan Langer a jeho americký protějšek Michael Chertoff podepsali v úterý odpoledne středoevropského času v USA memorandum podle něhož se víza pro Čechy do USA zruší na přelomu října a listopadu. „*Předpokládám, že občané České republiky budou moci bez víz cestovat v říjnu nebo v listopadu letošního roku,*“ prohlásil ministr pro vnitřní bezpečnost USA Michael Chertoff, jenž dokument podepsal za svoji vládu, a řekl, že o poplatcích za elektronickou autorizaci cesty, jež bude povinná, se neuvažuje.

„*Cítím to jako naplnění snu několika generací Čechů,*“ prohlásil po ceremonii premiér Mirek Topolánek. Vysoce ocenil úsilí, které vynaložil prezident George W. Bush, jenž v Tallinu v listopadu 2006 slíbil prosadit změny. Jeho úsilí přispělo k loňské změně příslušného amerického zákona.

Česko se podle premiéra stalo vůči USA průkopníkem pro další země EU. „*Vzali jsme osud do vlastních rukou a nezapomněli jsme na ostatní,*“ zdůraznil. Kruhy EU vyjadřovaly skepsi nad objemem osobních dat požadovaných původně v memorandu americkou stranou, nicméně podle diplomatických zdrojů od výhrad neupouštěly ani po ujištění, že ČR neporuší své unijní závazky. Memorandum výčet požadovaných osobních dat neobsahuje, hovoří pouze o životopisných a biometrických údajích. V preambuli i v textu zdůrazňuje, že strany berou ohled na závazky České republiky vůči EU a evropskému právu. Podle dosavadního ujednání mezi USA a EU z 26.7. 2007 (PNR) jde o předávání celkem 19 údajů o každém cestujícím včetně čísla pasu.

Americký ministr Chertoff popřel, že by se uvažovalo o údajích z trestního rejstříku, daňová příznání či data rodinných příslušníků. Připustil však, že zahrnutý mají být údaje, pokud někdo spáchal závažný trestný čin. Ministr Langr uvedl, že objem dat nepřejde nad rámec toho, co bylo ujednáno mezi USA a Unii a obě strany budou chránit osobní údaje v souladu se svým tuzemským právem a svými mezinárodními závazky.

USA naznačují, že víza by mohla padnout do konce roku. Po možném zrušení vízové povinnosti sice odpadne procedura s pohovorem žadatelů o vstup do USA na americkém konzulátu, ale Spojené státy budou dostávat na základě memoranda ještě před vycestováním konkrétní osoby její vybrané osobní údaje. Na jejich základě americké úřady zváží, zda je dotčený způsobilý pro vstup do země, zda není na seznamech lidí podezřelých z terorismu či z porušování migračních zákonů.

(zdroj: ČTK)

Vážení čtenáři ZVONU,

Moderátor Jan Kraus se v jednom díle pořadu *Uvolněte se prosím* ptal mistra světa v desetiboji Tomáše Dvořáka, jaký je recept na dokonalé absolvování všech disciplín. Otázka: Jak se třeba běží 400m? Odpověď: Prvních 200m naplno a posledních 200m ještě přidat...

V jednom ze svých listů sv. Pavel přirovnává náš život k běhu na závodišti. *Nevíte, že při běhu na závodišti všichni závodníci sice běží, ale cenu že získá jenom jeden? Běžte tak, abyste ji dosáhli! Kdo se však chce zúčastnit nějakého zápasu, zachovává zdrženlivost. Oni to dělají, aby získali věnec pomíjející, ale my věnec nepomíjející!* (1.Kor 9,24-25)

Vstoupili jsme do druhé poloviny postní doby, kdy se už bezprostředně připravujeme na Velikonoce. 40 dnů není ani běh na dlouhou trať, ani sprint. Něco mezi. Asi jako 400m. Prostředky zůstávají stejné: modlitba, sebezápor, konání dobra. A dobrá rada?

Ještě přidat.

P. Jan

Česká mše svatá ve Washingtonu

V neděli 30. března 2007 ve 12,15 PM budeme mít v naší národní kapli velikonoční mši svatou slouženou P. J. Czudkem z New Yorku. Prosíme naše krajany, aby se v hojném počtu zúčastnili této mše sv. konané v naší české duchovní tradici. Za výbor české národní kaple Vás všechny upřímně zvou O. Holubář, tel. 703 549 5906; Dr. G. J. Švejda, PhD., tel. 301 421 9417.

Postní doba – nedělní témata - pokračování

5. neděle postní: J 11,1-45: Vzkříšení Lazara: „*Já jsem vzkříšení a život, kdo ve mně věří, neumře, ale bude žít navěky. Věříš tomu?*“

Otázka je určena nejenom Lazarově sestře Martě, ale nám všem. Vzkříšení mrtvých, věčný život – myslím na to a jsem připraven?

„*Ano, Pane, věřím, že ty jsi Mesiáš, Syn Boží, který má přijít na svět.*“

6. neděle postní – Květná neděle: Mt 26,14-27,66: Pašije, popis Ježíšova umučení: Kristova „vydanost“ veleradě, Pilátovi, ale především Otcově vůli a všem lidem, kteří v něj uvěří.

Zelený čtvrtek: J 13,1-15: Poslední večeře, 2.čtení: 1 Kor 11,23-26:

„*Pán Ježíš právě tu noc, kdy byl zrazen, vzal chléb, vzdal díky, rozlámal ho a řekl: „Toto je moje tělo, které se za vás vydává. To číňte na mou památku.“ Podobně vzal po večeři i kalich a řekl: „Tento kalich je nová smlouva, potvrzena mou krví. Kdykoli z něho budete pít, číňte to na mou památku.“*“

Velký pátek: J 18,1-19,42: Pašije podle Jana

„*Žízním.*“ Kristova žízeň vyjadřuje hlubokou touhu vylévat život na všechny lidi: z Ježíšova probodeného boku vytryskly krev a voda, které symbolizují dar života. Krev označuje, že nám Ježíš svou smrtí daroval svůj život. Voda je symbolem životodárného Ducha svatého.

Bílá sobota, vigilie Vzkříšení: **Mt 28,1-10**: *Anděl promluvil k ženám: „Nebojte se. Víím, že hledáte Ježíše ukřižovaného. Není tady, byl vzkříšen, jak řekl.“*

Plná Sláva Bruce Marshall (čtení na pokračování)

Když páter Smith odjížděl na frontu jako polní kaplan, chtěl ho biskup mermomocí doprovodit na nádraží. Monsignore O'Duffy a páter Bonnyboat jeli už napřed drožkou, do které vzali jeho zavazadlo, poněvadž věděli, že biskup chce být s páterem Smithem o samotě, aby mu mohl vysvětlit, proč ustanovil pátera Bonnyboata, aby se za jeho nepřítomnosti staral o jeho farnost. Vojáci zdravili cestou Smitha pro jeho důstojnickou uniformu a páter Smith jim také salutoval, kdežto biskup smekal klobouk, protože se domníval, že si to žádá zdvořilost.

„Hledte,“ začal biskup, když kráčeli ulicemi, které už nabyly válečného vzhledu, neboť každou chvíli bylo vidět námořníky, jak se potácejí z hospody, a s nimi ženy v křiklavých šatech a vysokých šněrovacích střevicích, jak se také potácejí, „jste už skoro celý rok pryč a otec Bonnyboat vás celý ten čas zastupoval a farnost Nejsvětějšího Jména nabyla zatím mnohem větší důležitosti než farnost Panny Marie, takže jenom kněz, který má zkušenosti otce Bonnyboata...“

„Vaše Milost nepotřebuje nic vysvětlovat,“ řekl otec Smith. „Chápu úplně vaše opatření a ujišťuji vás, že se mi zdá naprosto rozumné.“

„Bylo mi líto, že jste byl mezi prvními z mých kněží, kteří musili narukovat, ale skoro bych řekl, že bych si to ani jinak nebyl přál,“ řekl biskup. „Mám pocit, že z této války vzejde veliké a trvalé duchovní dobro. Jak by tomu mohlo být jinak, když tolik našich nejstatečnějších a nejčestnějších mladých lidí umírá za tak ušlechtilou věc. Po této válce nasanou veliké možnosti pro Církev Boží a nejlíp se budou moci uplatnit ti kněží, kteří poznali válečné kamarádství a podíleli se o tvrdý vojenský život s oněmi statečnými muži, kteří budou obnovovat svět.“

Otec Smith nevěděl dobře, co odpovědět; na jedné straně by byl rád souhlasil s biskupem, ale na druhé straně věděl, že většina mužů, s kterými slouží ve vojsku, si není vědoma, že bojuje pro věci duchovní. Člověk poznává lidi právě tak podle toho, o čem hovoří, jako podle toho, o čem neříkají nic. Ve všech předsíních a u stolů všech důstojnických kuchyní, které poznal, vedly se hovory zoufale stejné: o filmových hvězdách, o slavných sportovcích a boxerech, o tom, jak kdo užil dovolené a že se chystá nová ofenzíva na Huny. Nikdy neslyšel, že by byl někdo mluvil o tom, že bojuje za zřízení Kristova království na zemi, ačkoli politikové a preláti a novináři a kazatelé ustavičně tvrdili, že tomu je tak. Ale jak to mohla být pravda, když lidé, kteří opravdu v té válce bojují, nejsou zanícením stejným úmyslem. Nezdálo se spíše naopak, že si dávají všecu možnou práci, aby udrželi království Kristovo co nejvíce v pozadí? A není-li tato válka křížovým tažením, neměl by papež Benedikt XV. Udělat něco, aby co nejdřív přestala, protože na obou stranách bojují zbožní a upřímní katolíci? Když se však otec Smith zadíval na laskavou a klidnou tvář biskupovu, an jeho bílé vlasy, které přečnívaly zpod jeho širokého černého klobouku, nechal svých nejistých myšlenek a úzkostí. V této válce se jistě bojuje o nějaký dobrý cíl, přijímá-li ji tak svatý muž jako biskup, a papež, který sedí v samém bušícím srdci Církve, jistě ví líp, oč jde, než nějaký nevědomý a podivínský farář ze skotské farnosti. Vtom zahlédl u vchodu jedné hospody holku s širokýma prázdnýma očima, s uvolněnými ústy, žvýkající čokoládu, a poznal v ní Annu Booneyou, bývalou členku Mariánské družiny, která nebyla na mši aspoň dvě léta. Kněz se na ní úpěnlivě zadíval, avšak děvče mu odpovídalo drzým pohledem a potom se dalo odvést jakýmsi námořníkem. Biskup se také díval směrem k hospodě.

„To nešťastné děvče je jedna z mých farnic, nebo aspoň by ji měla být,“ řekl otec Smith.

„Snad se zdá zkjažená jenom na pohled,“ řekl biskup. „Buď jak buď, na vašem místě bych se nad ní tuze netrudil, otče. Možná, že teď žije všelijak, ale až bude po válce a budou zase nastoleny dobré mravy, stane se opět dobrou křesťankou jako všichni ostatní, anebo se bude cítit strašlivě staromódní.“ *(pokračování příště)*

Svatý na tento měsíc - Sv. Patrik, biskup, 17. března

Svatý Patrik se narodil v Británii v r. 385. Británie byla v té době jednou z provincií Římské říše. I když byl Patrikův otec diákonem a dědeček Potitus dokonce knězem, mladý Patrik od nich nepřijal jejich vřelý vztah k víře a žil spíše světským životem, dokonce velmi lehkomyšlně, jak o tom sám hovoří ve své Zpovědi: *"... Já jsem tenkrát neznal pravého Boha... mé čtené hříchy mi nedovolovaly si ukládat do své mysli to nemnohé, co jsem stačil přečíst ve svatých knihách... žil jsem ve smrti a nevíře, dokud jsem nebyl rázně poučen..."*

Když bylo Patrikovi 16 let, byl zároveň s tisíci obyvateli jižní Británie zajat irskými piráty. *"Po zásluze se nám dostalo tohoto utrpení"*, píše svatý Patrik, *"neboť jsme zapomněli na Boha, neplnili jeho přikázání a neposlouchali naše kněze, kteří nás neustále nabádali k cestě spásy, a proto nás Pán zasáhl svým hněvem a uvrhl nás do pohanského zajetí... až na sám kraj země..."*

Piráti prodali svého zajatce jednomu irskému vůdci (nebo podle druhé verze pohanskému knězi - druidovi) Milgovi, u kterého pak 6 let pásł ovce.

"... Často jsem se během dne, když jsem pásł ovce, modlil k Bohu a láska ke Stvořiteli a také bázeň Boží se stále více a více usazovaly v mém srdci a moje víra tak neustále rostla. A já jsem vytrvale s úsilím pozvedal svého ducha k modlitbě, že jsem za jeden den přečetl až sto modliteb a stejně tak jsem činil i v noci, v lese anebo v horách. Na modlitbu jsem vstával za tmy nehledě na déšť, sníh či mráz, nic z toho mi nevadilo. Nebylo ve mně lenosti, tak jako nyní, neboť můj duch hořel.

Poté jsem tajně utekl od toho člověka, u kterého jsem dosud žil celých 6 let, a svěřil se plně do rukou Pána, který řídil moje kroky k mému vlastnímu prospěchu tak, že jsem se více ničeho nebál, dokud jsem konečně nedostihl místa, kde kotvila moje loď."

Po několika letech těžkého putování se nakonec svatému Patrikovi podařilo vrátit do své vlasti. Tam jej všichni přivítali jako svého bratra a přemlouvali jej, aby se již nikdy od nich nevzdaloval.

"... Tenkrát jsem měl vidění," píše svatý Patrik, "viděl jsem člověka řečeného Viktorikus, který přišel z Irska s množstvím dopisů a jeden z nich mi dal přečíst. Na prvním řádku stálo napsáno: "Hlas Irů" – a jak jsem četl dále začátek toho dopisu, zdálo se mi, že slyším jejich hlasy, které patřily lidem z oněch Volkatských lesů, které se nacházejí u Západního moře. Jako by mě jednohlasně volali: "Prosíme tě synu, přijď opět do našeho středu..." Já jsem po nich rovněž velmi silně zatoužil, a vtom jsem se probudil. Sláva Bohu, že po mnoha letech Pán uslyšel jejich nárek a splnil jejich přání.

Po svém zajetí se svatý Patrik vydal na cestu do Galie, která v té době oplývala mnoha asketickými osobnostmi a prožívala období svého velkého duchovního

rozkvětu. Zde v Ture byl také svatý Patrik postřížen na mnicha a později přešel do Leriny, která se nacházela na jihu dnešní Francie v blízkosti Marseille.

Zde v Lerině, v této kolébce galského mnišského života, také svatý Patrik obohatil svou duši o příklady pravého duchovního zápasu otců poustevníků. Tuto asketickou zkušenost později přenesl i do Irska.

Na "věčně zelený ostrov" vstoupil svatý Patrik ve Viklow, odkud se vydal cestou na sever s cílem obrátit ke Kristu svého bývalého hospodáře Milgu. Světcovo hlásání bylo úspěšné, a tak se odtud vydal do Daune, kde obrátil na víru druhého místního vládce Diru. Potom navštívil Taru a tam zvěstoval králi Laogherovi, potom hlásal v Alsteru a dále až na hranice Kaschela. Svou misii směřoval především k vůdcům kmenů a vládčům jednotlivých krajů. Když viděli obrácení svých vládců, přijímali ochotně křesťanství také poddaní.

Po dvaceti letech vytrvalé kazatelské práce svatý Patrik v r. 452 ustavil svou katedru v městě Armach. Mnozí irští mladíci urozeného původu zanechali svých domovů a následovali svatého Patrika, celá řada z nich přijala mnišství anebo kněžské svěcení.

Také sám světec se tomu divil: *"Co se to vlastně v Irsku stalo, že ti, kteří nikdy nechtěli nic slyšet o pravém Bohu a dosud uctívali jen modly a práchnivé bůžky, se nyní stali Božím národem a sami se nazývají Božími syny?! Jak je možné, že synové a dcery irských králů nyní přebývají v rouše mnichů a panen?!"*

Přibližně třicet let svatý Patrik vytrvale hlásal Krista divokým kmenům "zeleného ostrova". Ke konci jeho mise již celé Irsko přijalo křesťanství. Osobně pokřtil 120 000 lidí a založil více než 300 chrámů.

Národní pověsti udávají velké množství zázraků, které svatý Patrik během svého působení vykonal. Jedna z pověstí vypráví o tom, že světec nařídil zmijím opustit Irsko; jak víme, dosud tam žádná zmije nežije, ačkoliv v sousední Anglii je jich pozeňmaně. Další pověst uvádí, že sv. Patrik vysvětloval dogma o Svaté Trojici, užívaje přitom příkladu lístků trojlístého jetele upevněných na jednom stéble. Tento prostý symbol Svaté Trojice se stal u Irů velmi populárním, a to až do dnešních dnů.

Něco pro zasmání - It's the same

A priest waited in line to have his car filled with gas just before a long holiday weekend. The attendant worked quickly, but there were many cars ahead of him in front of the service station. Finally, the attendant motioned him toward a vacant pump. "Reverend," said the young man, sorry about the delay. It seems as if everyone waits until the last minute to get ready for a long trip. The priest chuckled, "I know what you mean. It's the same in my business."

One day at kindergarten a teacher said to the class of 5-year-olds: "I'll give \$2 to the child who can tell me who was the most famous man who ever lived." An Irish boy put his hand up and said, "It was St Patrick." The Teacher said, "Sorry Sean, that's not correct." Then a Scottish boy put his hand up and said, "It was St. Andrew." The teacher replied, "I'm sorry, Hamish, that's not right either." Finally, a Jewish boy raised his hand and said, "It was Jesus Christ." The teacher said, "That's absolutely right, Marvin, come up here and I'll give you the \$2." As the teacher was giving Marvin his money, she said, "You know Marvin, since you're Jewish, I was very surprised you said "Jesus Christ." Marvin replied: "Yeah. In my heart I know it's Moses, but business is business."

Vzpomínka na nedožítých 100 let JUDr. Bohumíra Bunži

Dr. Bohumír Bunža, bývalý přednosta soudu a poslanec ČSR za stranu lidovou se stal v roce 1948 obětí vykonstruovaného procesu státního soudu v Praze. Byl odsouzen v nepřítomnosti k trestu smrti a zbaven všech lidských práv.

Jen několik stručných vzpomínek: Útlé mládí prožil s matkou a mladším bratrem na malém hospodářství v rodném Bzenci na moravském Slovácku. Byla I. světová válka – otec byl na frontě. První léta svobodné republiky prožil již na studiích reálného gymnázia za péče jeho strýce kanovníka Mons. Bohumíra Bunži a na právnické fakultě Masarykovy university. Právnickou a soudcovskou kariéru prožívá již v kruhu své rodiny, bohužel v nesnadných dobách II. světové války, ale opět na Slovácku – v Bojkovicích. Tam byl šťasten. Měl rád tento líbezný kraj, plný tradice, krojů a písní. Jeho šťastná, mírumilovná a veselá povaha nesla charakteristiku toho kraje. Měl rád tamní lid a snažil se ve své funkci pomáhat, jak mohl. Svou pomocí často zachránil i životy, zvláště v době řádění Gestapa.

Byl oblíben a nebylo divu, že hned po osvobození byl povolán k vyšší službě – do Poslanecké sněmovny. Bohužel, po třech letech tato služba po únorovém puči končí a musí se pro svou bezpečnost rozloučit s vlastí. Útěk byl velmi dramatický. Prvních 20 let zůstává bez rodiny, která žije dále ve vlasti. Zapojuje se jako reprezentant Československé strany lidové do Křesťansko-demokratické unie střední Evropy a pracuje v jejích střediscích v Londýně, Paříži, New Yorku a Římě. Později rozšíří své působení do světové Unie střední a jižní Ameriky.

Mimo politickou činnost za svého římského pobytu spolupracuje s kardinálem Beranem a českými kněžími, kteří hleděli pomoci po náboženské stránce exilu i domovu. Stává se vedoucí osobností v českém náboženském středisku Velehrad a v Křesťanské akademii. Ve spolupráci s Masarykovým fondem se stará též o české a slovenské uprchlíky, soustředěné ve třech táborech v Itálii. Je aktivním účastníkem krajanského života, nejdříve v Evropě a později v New Yorku. V r. 1968 se po dvacetiletém odloučení schází se svou rodinou, manželkou, dcerou a synem. Vzdy se toužil opět podívat do své rodné vlasti a bylo mu to dopřáno. Krátce před jeho smrtí v r.1990 s celou rodinou navštívil s velkou radostí své milované Slovácko.

(ze vzpomínek manželky Růženy)

Myšlenky moudrých O NADĚJI

Lidé, kteří žijí naději, vidí dále.

Lothar Zenetti

Život, v němž člověk už nic neočekává, je bezvýchodný.

Anton Taubl

Poděkování

Na časopis přispěli: H. Kratka, M.,E. Fryscak, E.,A. Vedral, O. Mechura, Family Hlinka, Růžena Bunžová.

Blahopřejeme k narozeninám

Helena Kočicová 1. března, Dennis Sikorjak 2. března, Věra S. Kolasa 11. března, Růžena Daněk 14. března, Dagmar Rennerová 15. března, Josef Daněk 16. března, František Fojtík 17. března, Tony Kočica 20. března, Anna Hnízdovalá, Oktávia Mucsková 24. března.

Dne 7. března oslaví kulaté jubileum pan **Jiří Krátký**. Za celou krajanskou rodinu přejeme vše nejlepší, pevné zdraví a Boží požehnání do dalších let.

31. března oslaví své narozeniny paní **Anička Beňáčková**. Štěstí, zdraví a Boží pomoc přejí a svou modlitbou ujistí ují všichni přátelé a známí.

Mše svaté v březnu 2008

Datum	Úmysl	Dárce
2-Mar-08	Za Libuši Širokou	Rod. Králova a Široká
3-Mar-08	Za Libuši Širokou	A. Benacek
5-Mar-08	Za + Blanku Glosovou, její rodiče, bratra	J. Glos
7-Mar-08	O zdraví a B.pož. pro Jiří Krátký (80 nar.)	Manželka a rodina
9-Mar-08	Za rod. Císařovou a Večeřovou	Úmysl rodiny
10-Mar-08	Za popraveného brig.gen. Františka Krátkého a zemf. manželku Marii	Rod. Jiřího Krátkého
11-Mar-08	Za + Marii Smolovou k 19. výročí úmrtí	Přátelé
13-Mar-08	Za Olgu Radimskou a manžela	L. Král
15-Mar-08	Za + manžela Ing. Zdeňka Homoláče	Alena Homoláčova
16-Mar-08	Za Jiřího Krátkého k 80. narozeninám	Přátelé
17-Mar-08	Za + Aloise Hanáka ml.	M. Hanák
18-Mar-08	Za + Dođu Lehma k 18. výročí úmrtí	Přátelé
19-Mar-08	Za manžela Stanislava Mergla	I. Mergl
20-Mar-08	Za + Oldřicha Beňáčka	L. Král
23-Mar-08	Za Marii a Michala Sikorjakovy	Rod. Sikorjakova
25-Mar-08	Za + manž. Roberta a Marii Hráškovy	Rod. Sedláčková
27-Mar-08	Za Františky Cáhlovy	Rod. Sedláčková
29-Mar-08	O zdraví a B.pož. pro A.Benackovou (85)	Rod. J. Krátkého
30-Mar-08	Za prof. Marcelu Tomanovou	M. Hanak
31-Mar-08	Za maminku Marii Novákovou	A. Benacek

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: 718 575 8959

Krajanské bohoslužby každou neděli v 10.30, v dolním kostele Our Lady of Mount Carmel 23-25 Newtown Ave Astoria, NY 11102. Příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté. Po bohoslužbách následuje společné pohoštění

Adresa českého kněze: P. Jan Czudek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel/Fax: (718) 575 8959

E-mail: j.czudek@tiscali.cz <http://www.zvon.info>

Slovenská mše sv. každou neděli v 11.00 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.) <http://www.stjohnnepomucene.org>